

Til Arbeids- og sosialdepartementet

Vår ref: Saksbehandler: Deres ref: Dato: .11. april 2014
 Interessepolitisk rådgiver
 Else Marie Stuenæs

Høringssvar til forskrift om arbeids- og utdanningsreiser (AU-reiser) for personer med nedsatt funksjonsevne - landsdekkende og permanent ordning

HLF er Norges største organisasjon for mennesker med funksjonsnedsettelse med i overkant av 57 000 medlemmer. Rundt 14,5 % av Norges befolkning har en hørselshemming som påvirker hverdagen, som sosial isolasjon og frafall fra utdanning og arbeidsliv. Forskning tilsier at i 2020 vil rundt en million nordmenn være hørselshemmet. En del av disse har behov for omfattende rehabilitering, mens andre trenger tilrettelegging, hjelpemidler og kunnskap i å mestre sin hverdag som hørselshemmet. Gruppen hørselshemmede er mangfoldig og stadig flere rammes av hørselsnedsettelse.

HLF takker for muligheten til å komme med høringssvar til forskrift om arbeids- og utdanningsreiser (AU-reiser) for personer med nedsatt funksjonsevne – landsdekkende og permanent ordning.

HLF er positive til at man vil hjemle ordningen med AU-reiser i forskrift nå som den er fast og landsdekkende.

Fleksibilitet

For å komme seg til og fra arbeid og utdanning, er det viktig at ordningen åpner for fleksibilitet til faktisk å kunne stå i arbeid. Det bør derfor åpnes i forskrift eller rundskriv for at man i særlige tilfeller kan utøve fleksibilitet når det er avgjørende for den enkeltes mulighet for å stå i jobb som for eksempel at enslig forsørgere gis mulighet til hente og levere i barnehage på veien til og fra jobb.

Egenandel

Egenandelen for arbeids og utdanningsreiser har til nå vært tilsvarende kostnaden av billigste kollektivtransport. I høringsnotatet til Stortingets vedtak legges det opp til å innføre en begrenset egenandel jf. Prop. 1 S (2013-2014). HLF reagerer på at 25 prosent egenandel blir betegnet som en begrenset egenandel. For brukerne av arbeids og utdanningsreiser er dette eneste alternativ for å komme seg til arbeidssted eller utdanningsinstitusjon. Ordningen bør derfor ikke koste brukeren mer enn billigste kollektivtransport.

Reisekort

HLF er positive til innføringen av reisekort som for mange brukere kan være en enklere og mer praktisk løsning. Samtidig vil vi peke på at det heller bør settes et km-tak per enkeltreise istedenfor å legge inn et kostnadstak per enkeltreise. Et kostnadstak på reisekortet kan vise seg å være vanskelig i praksis. Samme strekning vil kunne variere i pris avhengig av rushtrafikk, ulykker eller andre uforutsette hendelser langs ruten. Et kilometertak som beregnes ut fra den enkeltes behov etter at AU-reiser er innvilget og ikke et generelt kilometertak for hvem som kan komme inn i ordningen, vil gi brukerne større fleksibilitet.

HLF vil poengtere at km-tak kan være utfordrende, da det kan hende at arbeidsdagen starter/avslutter et annet sted enn der arbeidsplassen er. Hvis km-taket går fra bopel til arbeidssted og dette er fastlåst, kan det sette hindringer i veien for den om har vedtaket.

Forhold til andre ytelser

I forslaget til forskriftstekst § 5 d, foreslås det at personer som deltar på arbeidsrettede tiltak ikke kvalifiserer til AU-reiser. Det er likevel nevnt tre unntak: Tidsbegrenset lønnstilskudd, tidsbegrenset lønnstilskudd og arbeidsavklaringspenger som lønnstilskudd. HLF har forståelse for at man ikke innvilger AU-reiser for kortere Nav-tiltak, men stiller seg uforstående til hva dette innebærer, og hvordan dette blir i forhold til andre ytelser. Hva skjer med personer som for eksempel søker arbeid med tilretteleggingsgaranti, arbeid med bistand, mentorordninger, har IA-plass eller mottar andre former for arbeidsrettet oppfølging? Dette er også arbeidsrettede tiltak. Vil disse personene være forhindret i å få innvilget arbeids- og utdanningsreiser?

Det er viktig for HLF å påpeke at hvis man kvalifiserer til AU-reiser i utgangspunktet, må vedkommende også få dette hvis en f.eks har tidsubestemt lønnstilskudd (TULT). Hvis ikke får man ikke hjelpemiddelet/tilretteleggingen som trengs for å komme seg på jobb, noe som fører til at man må si nei til TULT og dermed havner utenfor arbeidslinjen.

HLF mener alle som er i tiltak som gir deltakelse i ordinært arbeid bør kvalifisere til AU-reiser når det er behov. I stedet for å ha en generell regel om at personer på arbeidsrettede tiltak ikke kan få innvilget AU-reiser, bør man være tydelig på hvilke tiltak som diskvalifiserer til denne ordningen.

Mvh

Anders Hegre
Generalsekretær HLF

Else Marie Stuenæs
Interessepolitisk rådgiver HLF